

I. évfolyam 8. szám.

Ára 4 fillér.

1913. november hó 23.

AKTUÁLIS STRÓFÁK.

A szeretetházat fölavatták,
Átvette azt most a Liga,
Mondottak pár szép beszédet,
Nem is volt ott semmi hiba.

Vay grófnő szép beszéde,
Volt csak igazán megható,
Szava nyomán sóhajtottunk,
Istenem, ez mily borzasztó!

Ez a világ
Olyan szörnyű,
Célhoz érni
Itt nem könnyű.

Kardoskodott
Szegény Izsó,
Amig plusz — lett
Az az — egy szó.

Egy szó — nem száz
Az is elég,
Mondta Izsó,
Ez már derék.

Tyuk ha olykor
Talál szemet,
Nem örül ugy,
Mint ő nevet.

De mit tesz Isten,
Vagy mit mondok,
Nem az Isten,
A gonoszok.

Akik kákán
Lelnek bogot,
Ellenérvet
Leltek legott.

Kisütötték,
Hogy az egy szó,
A győzelmi,
Nem egész jó.

Vizbe esik
A dicsőség,
Uzhat ismét,
Mig parthoz ér.

Mily borzasztó ez az élet,
Mily sok a züllött nők búja,
Inkább lennék — mondtam én is
E grófnőért — juhászkutya.

Ez a világ olyan szörnyű,
Nem érdemes benne élni,
A dicsőség meg nem könnyű,
Nagyon nehéz azt elérni.

Szegény Izsó,
Most mit tehet,
Ujra kezdi,
A küzdelmet.

Édes-kedves
Hitsorsosom,
Add reám most
Szavazatod.

Hozetekhez
Szól így Izsó,
Mert hiába,
Kell az — egy szó.

Mert a világ
Olyan szörnyű,
Célhoz érni
Itt nem könnyű.

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint párizsi modellek után

ugyszintén átalakítások a legolesőbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

HALLÓ! HALLÓ! JÖN, JÖN! KI JÖN? ITT A KOLERA!

Részben képes, részben képtelen riport.

— Saját tudósítónktól. —

Ha több olyan zajos napot érünk, aminők az elmúltak voltak, tisztára meg fog változni a világ képe. Már csak azért is, mert köztudomás szerint Makó a világ közepe, s amiket itt most megirunk, Makón történtek. Ha ilyen gyors tempóban haladunk, rövidesen megszűnnek a régi, de jó felírások: *Vigyázat, mázolja!* vagy hogy: *Vigyázz, ha jön a vonat!* Hanem majd ez a felírás fog ékeskedni uton-utfélen: *Vigyázz, ha jön a kolera!*

Mert jön a kolera, hisz az ujságban volt! De még hogy jön! Nem is sebes szárnyakon száguld már a fekete rém, hanem egyenesen vonaton. Csakugy modern módra.

Tudósítónknak, a sajátján sikerült jó előre megtudnia, hogy a kolera a napokban hozzánk érkezik, sikerült nemcsak a napot, de az órát is pontosan megtudnia. Lement tehát kedden délután a 4 óra 27 percor berobogó vonat elé. S uramfia, mit látott a pályaudvaron a vonat érkezése előtt! Oly sokat és oly csodálatos dolgokat, hogy nehéz azt egy szuszra elmondani. De megpróbáljuk.

A rendőrök végtelen sora állott kordont a sinek mentén. Minden rendőr ott volt, ott az egész hivatal. *Martonosy* gép k. a-tól *Csala* II.-ig mindenki. Csak *Rákosi*, a főúr hiányzott.

Öszinte és élénk csodálkozásunknak adtuk kifejezést, midőn e hiányt konstatáltuk. Mi van? Hol lehet? Hisz ő — akár kell, akár nem — ott van mindenütt. Csak később értesültünk, hogy éppen akkor dolgozott a „Vasárnap délelőtti és hétfő hajnali istentiszteletekre hívogató harangozási szabályrendelet-tervezeten”. S ebbe annyira elmerült, hogy nem hallotta meg a vészharang kongását. Ez — beismerjük — nem is csoda. Helyette, mivel *Csala* II. éppen rekedt volt, *Kocsis* biztos vette át a vezényletet.

Három lépésnyire a rendőrsorfallal előtt három különös kinézésű ember tolongott. Ugyan kik ezek? Egyiken pászsem van, a másikon nincs bajusz, a harmadikon meg vörös bajusz van. Testük minden természetes és nem természetes nyílása erősen betömészelve, tetőtől talpig gummikabátba burkolózva álltak, s orrikaikból egy-egy gummicső lógott ki, melynek vége vattával volt bedugdosva s ezen át szívták a szűrt levegőt. Ugy látszik félnek — gondoltam. De amint nagy nehezen közelükbe furtam magamat, azonnal felismerni véltem bennök a városi főorvost és két pribékjét, az al- és felorvost.

Kérdésekre kijelentették, hogy nem félnek, csak elővigyázatosak. De még milyenek! Mert amit mondtak, nem közvetlenül szemtől-szembe mondták, hanem számjuk elé egy kis telefon volt erősítve, melynek hallgatókagylója a zsebükben volt. Ezt adták ide nekem s ezen át diskuráltunk.

De pissz! Egy éles fütty! Dübörgés! Jön a vonat!

— Vigyázz! Tisztelegj! — kiáltotta *Kocsis* biztos. S a rendőrök kardjukhoz, a detektívek pedig azokhoz a zsebrevolverekhez kaptak, melyeket a tanács kegyes volt nekik — nem megszavazni.

Az orvosok felszálltak a vonatra. Itt egy fékező fekiadt a padon s vigan füttyürészett.

— Maga az a kolerás vasutas? — kérdezték az orvosok.

— Kolerás a majd megmondom kijük, én ugyan nem! Hagyjanak engem békén s fűtsenek be jobban, mert fázom, szólt.

— Ugy? Fázik!? Akkor kolerás! — volt az egybehangzó válasz. Egy vödör mézstejet neki, utána egy kis karbólt, meg kokszt; öntsenek a hasába egy kis petróleumot s gyujtsák meg!

Miután ez megtörtént, mindnyájan megborotválkoztak, megmosakodtak s hosszú kocsisort képezve elindultak a járványkórházba. Az első kocsi — a város négyes fogatán ült a kolerás. A lovakat *Sánta bácsi* hajtotta. Jól hajtott. Utána és mellette kivont kardú rendőrök lépdelték s énekeltek:

Tele van a város mézstejjel priccölvé...

Pedig dehogya is van. Attól már elkésett a kolera. De azért illemtudóan és éppen jókor jött, mert éppen előző nap tért vissza szabadságáról a főorvos. Ugy-e, milyen jó gyerek ez a kolera! Még ezt is tudja.

Végre kiértek a járványkórháznak elkeresztelt (mások szerint körülmetélt) pakusiró-házba. Bementek. A bentlívők meg kijöttek.

Ujra az orvosok jöttek elő.

— Na barátom, jobban van? Na látja! Most pedig... na... izéljen... hát... persze... kell a vizsgálathoz... igen, igen... a kis gyerekek „nagy dolog”-nak hívják... az az... okos ember maga...

— Nem tudok én parancsszóra! szólt a fékező. Majd ha rám jön!

— Na jó, jó... csak próbálja.

— Nem próbálok én a Krisztusnak se, mert álmos vagyok... S befelé fordult és aludni kezdett.

— Hohó! Nem oda Budá! — Szóltak a felcserek. Igyon 1—2—3 liter szublimátot, hadd tisztuljon ki a belseje jól...

S miután megitta, elaludt. Az orvosok is eltávoztak. Éjfélkor azonban újra megjelentek.

— No van-e már? — kérdezték a halálra ijedt betegtől.

— Micsoda?

— Hát az az izé... Az a nagy dolog...?

— Hát nincs, oszt nem is lesz! Hogyne? Miért nem minden 2 órában egy evőkanállal!? Ujra elaludt.

Hajnali három órakor csendőri fedezettel újra megjöttek az orvosok.

— No van-e már?!

— Hát még most sincs! De ha így erőszakoskodnak, megmutatom, hogy egy hétig, egy hónapig sem lesz, s akkor döntsék el, hogy kolerás vagyok-e, vagy nem! — S mit tett? Elaludt.

— Reggel 6 óra. Már én is álmos vagyok a virrasztástól. Sőt más bajom is van. Én már tudnék, de mivel kolera van a levegőben, nem merek. Pedig talán segíteni lehetne vele a szegény koleráson. Ujra itt vannak az orvosok.

— Van-e már? — kérdik.

— Nincs, de már akart lenni, szólt, s enni kért.

— Ha megmondja, mikor lesz, akkor kap enni, — biztatták az orvosok.

— Maguknak sohasem lesz. De ha kijön a vasút igazgatósa, annak lesz, annak...

*

Kétszer 48 óra telt el azóta. A kolerás még mindig sztrájkol. Még mindig nincs.

*

Lapzártakor értesülünk, hogy még mindig nincs. A beteg azonban dacára a mindenre kiterjedő orvosi kezelésnek, — jobban érzi magát.

Déerr.

Göndör fürtös, antik fiu Raisz tata,
Miként rajzunk őt itten bemutatja.
S mert őnála a technika arányos,
Főmérnökből — lett műszaki tanácsos.
Kivánjuk, hogy tisztjét soká viselje,
Az Isten meg igen soká éltesse.
Most már, hogyha megszorulunk kalácsban,
Lesz majd részünk — jó műszaki tanácsban.

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre posztán küldve egész évre 4 korona.

Úszni tanuláskor.

Úszómester: Gyorsabban kisasszony, gondolja azt, hogy egy úr követi.

Kisasszony: De kérem, hiszen én olyankor megállok.

DROGÉRIA

MAKÓ, Fő-tér.
(Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézapoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

Ma, vasárnap, november 23-án
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.

A biró előtt.

Biró: Mondd csak Gyurka, igaz, hogy te barackot loptál Nagy István kertjéből? Remélem, hogy ezen tettetted megbántad, mert a lopás bűn, tehát lelkifurdalás kinoz.

Gyurka: Biró bácsi, nem lelkifurdalás, hanem hascsikarás kinoz.

Intelem.

Anya: Boriska, ne szopd mindig az ujjadat, mert megdagad tőle a hasad.

Boriska egy séta alkalmával lát egy áldott állapotban levő hölgyet, — eszébe jut az anyamondása:

— Mond csak anyukám, ez a néni is az ujját szopta?

Az üzletben.

Egy csinos hölgyecske jön az üzletbe s két segéd is fogadja. Az egyik segéd oda sugja a másiknak:

— Kiváncsi vagyok, fog-e a kicsike alkudni.

A másik segéd röviden válaszol:

— Én arra vagyok kíváncsi, hogyan lehet vele alkudni?

Protekció.

Plútó: Találkozik egy nagy számmal s kérdi, miért van az, hogy szabadon járhat-kelhet, szaladgálhat és még sem kell adót fizetnie.

Számár: Azért, mert nekem a hatóság-nál nagy a protekcióm, meg sok barátaim vannak ott.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órás és ékszerész, MAKÓ.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

A torony alól.

(Drámai közigazgatás.)

Polgármester: (Magas trónuson ül, tiz lépésre tőle a referensek állnak s epedve várják a szives felhívást). Hallja, lépjen elő!

Főkapitány: Engem méltóztatott kegyesen kérdezni?

Polgármester: Micsoda tolakodás? én nem kérdezek, hanem parancsolok.

Főkapitány: (szepegvé) Bocsánat, egyetlen jóakaróm, nem teszem többet.

Polgármester: Magára ismét panasz van, Szakács Gábornak nem köszönt.

Főkapitány: Nem szándékos tisztelenség, nem vettem észre Ö hatalmasságát.

Polgármester: Ha még egyszer ilyet tesz, letartóztatom; a képviselő urakat tisztelni kell. Mehet!

Polgármester (csenget, a hajdu előáll). Hogy merészel borotvátlanul ide jönni, hitvány rabszolga?

Hajdu: (szó nélkül előveszi borotváját, azzal a fejét lenyesei és fej nélkül elszalad).

Polgármester: Mi van a főmérnökkel?

Főmérnök: (kilép és a másik lábára áll) Jelentem alássan, magas parancsára, amit az este kaptam, kiépítettem az új városházát, rendeztem a főteret, tető alatt van a polgári iskola, készül a csatornázás, kiköveztem a Kálvária-utcát és holnapra Makóból világváros lesz.

Polgármester: Szégyelje magát! egy nap alatt csak ennyit tud dolgozni és még sem csókol kezét Mágorinak! Mondjon le! különben baj lesz. (A főmérnök erőt merítve a buzditásból, mosolyogva el).

Adóügyi tanácsos: Hier.

Polgármester: Beszedte-e már a hátralékokat, maga szerencsétlen?

Adóügyi tanácsos: Igenis krmásson, de a végrehajtók éheznek, kémszépen becses pártfogását a részükre!

Polgármester: Szamárság, hát nem elég, hogy bármelyik pillanatban elcsaphatom őket, még kenyérrre is éheznek?

Adóügyi tanácsos: Igenis kémásson.

Polgármester: (az összes főtisztviselőkhöz) tovább nem kinlódok magukkal, hitvány rabszolgák, eltakarodhatnak!

(Belép Horváth Péter képviselő, nem köszön, becsapja az ajtót, de mielőtt szóhoz jut)

Polgármester: Ah, jó reggelt kívánok, egészségére a szép álmokat, maradjon meg irántam továbbra is becses jó indulatában, mivel lehetek szolgálatára, drága képviselő Úr!

Horváth: Csak azért jöttem, h hogy valami rendet csináljak, minden össze-vissza megy. Kaszaperen nem nő a fű, a téglagyár pang, a tanyámhoz vezető út nincs kikövezve, az összes tisztviselők lebzselnek...

Polgármester: Bocsánat tisztelt képviselő úr, mindent tudok, minden bajon segítek, most is abban merültem ki, hogy a tisztviselőket leszidtam, de mára elég lesz, holnap folytatjuk és megmutatom én, hogy miképpen nem kell a közigazgatást vezetni.

Mágori: Na mi történt?

Polgármester: Minden rendben van, kedves bíró úr, kitanítottam őket. Holnap folytatjuk.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza

KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

A legujabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, új és használt **vetőgépek**, **szecskavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárban. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

— **Olvasóinkhoz.** Regényünk folytatása a következő számban.

Jó alkalom.

— Kisasszony olyan hallgatag...
 — Hát mit mondjak?
 — Ha boldoggá akar tenni, mondjon —
 igent!

Hogy értette.

Ketten beszélnek egy harmadikról:
 — Rég láttam Kalapos Károlyt, mit csinál az öreg, hogy van?
 — A jó isten vége megkönyörtült rajta és megváltotta szenvedéseitől.
 — Beszélj világosan. Ki halt meg: ő, vagy a felesége?

Szüret után.

Az ős megvárta az idén türelmesen, hogy érjenek a bogyók. Tavaly korán jött, heteken át szakadó esővel, — nyilván ezt akarta most kikorrigálni. A gazdaember tavasz óta rémitgette önmagát köddel, mollyal, nyári viharok zugásakor annyi fürt hevert — mesemondása alapján — a tőke alatt, amennyi még soha nem termett s az érdeklődőnek, aki tudni kíváncsi volt, vajjon van-e rajta valami? — keserűen felelte: Hogyne volna, huszezer korona teher az öreg takarékból.

De hát minden jó, ha a vége jó. Megforrt már az új bor, tiszta a színe, vasárnap délután szopogatja a magyar.

— Milyen a bor? — kérdi a szomszéd.

Fölcsillan a gazda szeme:

— *Nóta van benne!*

Mindenhez ért.

Özvegyember: Tud-e szépen mosni és vasalni, kérdi az özvegyember a jelentkező házvezetőnőt a felvételnél.

Házvezetőnő: Igenis tudok, és ha keményíteni kell, csak tessék szólani, ahhoz is értek.

KRAJCSOVICS ANTAL

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Főtér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket és télikabátokat, ugyszintén

egyenruhákat.

Raktáron a legújabb angol, hazai és skót szövetek. **Pontos, szolid kiszolgálás.**

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a **legfinomabb borokat**, kül- és belföldi **pezsgőket**, konyakokat, finom likőröket és **rumókat**, kül- és belföldi **ásványvizeket**, Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. **Finom desszert cukorkákat.** Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott **teákból és teasüteményekből**, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

Gyászesetekben temetésekhez

s mindennemű gyászcikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában

Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tőkey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatalozás és áruraktár ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

TÁNC TANITÁSI FELHÍVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az

őszi tánc tanfolyam

október 20-án megkezdődött.

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen tánc tanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

TUTYI.

Jó kis cécóval kezdődött a hét. A jó kis szerelőmházat vötte át a liga a meggyétől. A jó kis Tamás méltóságos adta át egy beszéddel, hogy ehun van, vegyétek. Hát osztán vették. Jó kis embör.

Avvót a legszöbb, mikor aszonta, hogy szeretet la-kozzék szivetekben. Emmá töszí, gondótam, merhogy én rám ettekintetben nem löhet panasz. Én szeretök szeretni.

A jó kis álomtitkár is itt vót, a Rickl, oszt alighanem csakugyan aludt, mer azé álomtitkár. Mög aztán nem is csuda, hászén a képin viselte a minisztert.

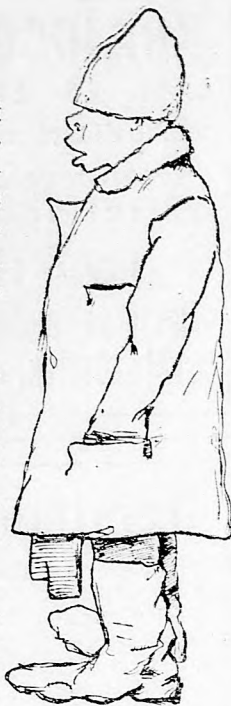
Aszongyák, hogy egész mindegy, hogy most a ligáé a szerelőmház, csak a Dudi pártfogdossa ott a szeretötteket, merthogy ő a hévatalos pártfogó. Jó kis pártfogó.

A jó kis doktorné haragudott, hogy a főszerepes makói asszonyok nem vótak jelen a mögnyitáson. Hászén elég, ha léleekben jelen vótak. Merthogy ugy mongyák, hogy a szeretetet a lélökkel csináják.

Egy jó kis pesti gerófné mög olyan szépen beszélt, akárcsak valami szögény asszony, pedig hát hej, mögvönném a szögénységet tüle. Jó kis gerófné.

Hanem a jó kis Ruffy bácsi beszélt legtöbbet. Aszonták, hogy bizonyosan kácsát övött, pedig nem azér, hanem mert ő a főisten a szeretetligában, hát neki dukál leginkább a szeretet, hát abbu beszélt. Jó kis embör.

Jó kis vásár is vót, mert hogy rönzavarás nem vót. Nem csuda, nem mernek a gonoszok, merthogy két jó kis detektiv van most Makón. Oszt aki egy lött vóna vásári tolvaj, azt még a vásár előtt elfogták. Hát mért siettek ugy vele.

Oszt az egyik jó kis detektiv mögpróbáta, hogy hátha sikerül valamit fogni. Közibük ült a lacikonyhába, oszt titokba ü is ivott. Oszt ugy akart tönni, mint a részegek. Osztán ez nagyon sikerült neki, mert csakugyan ugy tött, de nem is fogott tolvajt.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tüköracél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utánzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírü Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator mütrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemü

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünö cigányzene!

Makói Uránia Színház.

Szombaton, nov. 22-én este 8 óraker és vasárnap, november hó 23-án délután 4 és este 8 óraker rendes helyárrakkal műsoron:

A TITOKZATOS TOLVAJ, dráma. 3 felv. Maxi kalapja, komikus. Zsuzsi és a csodá-ernyő. kacagtató. Pathé-journal, a hét eseményeivel. **A halászleány szerelme**, dráma. Firenze környékének régi kastélyai, természeti. **Kurszki ezred gyakorlata**, természeti.

Tisztelettel: az igazgatóság.
Minden kedden és csütörtökön fényes előadás!

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legujabb őszi és téli angol szöveit. Megrendelések elsörangú kivitelben és a legjutányosabb árák mellett teljesítettnek!

KIBICELTEM.

Személyek: a barátom, a másik barátom, meg én.

Színhely: a kártyaszoba.

A két barátom kaszinózik.

Én: (bejövök a kártyaszobába s mivel meglátom a két barátomat, sietek, hogy üdvözöljem őket. Egyelőre azonban semmi más szándékom nincs, főleg azért, mert nem tudok kaszinózni.)

A barátom: (eddig pokolian vesztett, most, épp abban a pillanatban, mikor odaérek, jó lapot kap. Kitörő kedvességgel): Szervusz! Kérlek parancsolj helyet foglalni. Nagyon jó, hogy jössz!

Én: Bocsáss meg. Csak üdvözölni akartalak benneteket, de nem maradhatok. Várnak.

A barátom: Nem baj, csak ülj le. Kibicelj egy kicsit. Szerencsét hozol.

Én: Jó! Leülök s el vagyok készülve rá, hogy rettenetesen fogok unatkozni. Semmi tehetségem a kártyához és nem is érdekel.)

A másik barátom: Na ne vitatkozzatok annyit! Játsszunk!

(Szünet.)

A barátom: Jaj de jó, hogy eljöttél (megnyertem a partit).

A másik barátom: A fene egye meg (elvesztettem a partit).

Én (csak gondolom magamban): Ha ez itt tényleg nyerni fog, magam is elhiszem, hogy én hoztam a szerencséjét. S akkor nem mehetek el. Pedig más dolgom is lenne.

A barátom (felveszi az újra kiosztott lapot és szemrehányóan rám néz): Na!?

A másik barátom: Ugy? (a szemében öröm csillog.)

Én: (halvány öröm csillan meg bennem. A parti folyik. Én közben azon elmélkedem, hogy tulajdonképpen sehogysem illik hozzám, hogy a szerencsemalac szerepét játszam. Kétségbeesetten látom, hogy a barátom nagyon sok lapot visz haza. Ez valószínűleg azt jelenti, hogy nyer. Nagyon szomorú.)

Én (kétségbeesetten): Nyersz?

A barátom: Fenét, csupa üres lap.

Én: (örvendek.)

A barátom: Istenem, milyen sokat ér egy jó kibicz, (hozzám) nem tudnál szerezni egyet?

(Szünet, új osztás, a barátom veszít.)

A barátom (szemrehányóan néz rám): Mi van ott a másik szobában?

Én: Tombola.

A barátom: Te nem tombolázol.

Én: Nem!

A barátom: Kár?

(Szünet, új osztás, a barátom veszít.)

A barátom: Olvastad már a lapokat?

Én: (most már szeretném megvárni, amíg a szerencse megfordul. Elvégre szerencsemalacnak lenni nem jó, de vészmadárnak lenni még rosszabb.) Olvastam?

A barátom: Kár! Nagy kár! A fene egyen meg!

(Szünet stb. . .)

A barátom (lelkesen felém fordul): Elmégy?

Én: Nem!

A másik barátom (örömmel): Maradj még egy kicsit.

(Szünet stb.)

A barátom: Na hát ez hallatlan! Menj el kérlek, mert tetteles leszek.

Én (csak gondolom): Elvégre semmi közöm hozzá. Tényleg el fogok menni, csak ezt a partit nézem még végig. Ugy se értem a játékot és tényleg nem olvastam az esti lapokat.

(Szünet, osztás s a barátom nyer.)

Én (felállok), Szervusztok! (sietve el): még nem értem az ajtóhoz, mikor hallom.

A barátom: Ilyen disznó, most elmegy, A fene egye meg.

A másik barátom (kárörvendve védelmez): Persze, ha goromba voltál vele.

(Egy fél óra múlva, kiolvastam a lapokat, meguntam a tombolókat, s megint a kártyaszoba felé megyek.)

A barátom: Na, itt vagy végre? Amióta elmentél, tizenegy partit veszítettem.

A másik barátom: Várlak, ülj ide hozzám.

Én (az előbbieken okulva): Nem, köszönöm, hazamegyek.

A barátom (mikor az ajtóhoz értem): Szemtelen! Nyomorult!

Én: (vagyok annyira feketemájú, hogy örüljek a barátom veszteségén. Valami elégtételfélet érzek, de hazamenet azon elmélkedtem, hogy a sors elvégre egészen igazságtalan.) Nem tudok kártyázni, nem érdekel a kártya, csupa udvariasságból kibiceltem s ezért jutalmul a legválogatottabb gorombaságokban volt részem. Holnap meg fogom mondani a barátaimnak, hogy ha a fejük tetejére állnak, akkor se kibicelek többé.

Másnap:

Én (megmondtam.)

A barátaim: nagyon örültek.

Fogas kérdés.

— Hogy lehet két kenyér között éhenhalni?

— ???

— Ugy, hogy az egyik volt, a másik majd lesz.

Félreértés.

— Mond csak Mariska, a férjed szokott olvasni esténként?

— Ugyan kérlek, azt a két csókot csak nem érdemes megolvasni. — Tovább pedig soh'se jut.

Ki tud nagyobbbat mondani?

A.: Németországban olyan gépet találtak fel, amelybe egyik oldalán beöntik a szemes buzát és a másik oldalán már mint pirosra sült kenyér jön ki.

B.: Az semmi! Amerikában már olyan készülék is van, melybe ha fent beteszik a szőlőt, alul részeg ember jön ki.

Az állatkertben.

A nyár folyamán egy makói úri ember Budapesten időzése alkalmával kis fiával megnézte az állatkertet, ahol a kis gyermek megpillant két öreg és egy picit tevét.

Gyuri: Mik ezek?

Apa: Az egyik a teve apa, a másik a teve anya, harmadik meg a kis babájuk.

Gyuri: Hát a tevék is házasodnak?

Apa: Csakis a tevék, fiam!

Első makói**kenyérgyár és fehérsütöde**

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert, nagy táperővel bíró

gyógykétszersültjét

mely csecsemőgyermeknek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyér kapható!

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

SZÉPEN BESZÉLGETNEK.

Használati utasítás: Hangosan olvasandó.

- Jónapot. Hogy van?
 — Nem tudom.
 — Nem tudja? Hát ez hogy lehet?
 — Nem tudom.
 — Ezt se tudja? Hát akkor mit tud?
 — Nem tudom.
 — Ugy látszik, hogy maga meg van egy kicsit keveredve...
 — Nem tudom.
 — No elég már; meddig akarja ezt folytatni?
 — Nem tudom.
 — Valamikor csak megunja...
 — Nem tudom.
 — Mondja kérem mi ez? Vics ez?
 — Nem tudom.
 — Hát ki tudja, ha maga nem?
 — Nem tudom.
 — És mióta mondogatja ezt?
 — Nem tudom.
 — Hallatlan! Azt hiszi, hogy én ezt tovább hallgatom?
 — Nem tudom.
 — El fogom magát hallgattatni...
 — Nem tudom.
 — Ez rettenetes!!
 — Nem tudom.
 — Ha még egyszer mondja, hát megőrülök!
 — Tudom.

PAPP GYULA géplakatos

MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerékpárokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádogos munkát elvállal jutányos áron.